

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214011267
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7214011267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júna 2016, v trestnej veci obžalovaného U. P., pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 1.10.2015 sp.zn. 6T 95/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, e/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému U. P. K. A. M. F. S. Y. A. , X.. XX.X.XXXX Y. F., trvale bytom F. S. Č.. XX, S.. F. - S., podľa § 222 ods.1 Tr.zák., s použitím § 36 písm.j/ Tr.zák. a § 37 písm.a/ Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. u k l a d á trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr.zák. mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr.zák. obžalovanému určuje skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 6T 95/2014 z 1.10.2015 bol obžalovaný U. P. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák. vo forme účasti podľa § 21 ods.1 písm.b/, d/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

1/ dňa 27.8.2013 priviezol motorovým vozidlom do F. Y.K. J., ktorú v F. Y. S. V. na sídlisku X. E. naviedol, aby uzatvorila so spoločnosťou P. M. R., C.. R.. J. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí bezúčelového revolvingového úveru vo výške 500,- €, ktorý sa zaviazala splatiť v sume 4% z dlžnej sumy mesačne, pričom Y. J. pri uzatváraní uvedenej zmluvy nepravdivo na radu obv. U. P. a v jeho prítomnosti uviedla, že je zamestnaná na B. Š. M. s mesačným príjmom 400,- €, hoci nebola zamestnaná u žiadneho zamestnávateľa, po vydaní kreditnej karty túto najprv použil obv. U. P. v ten istý deň na nákupy pre svoju potrebu v P. V. F. v sume 151,17 €, na V. benzínovom čerpadle v F. v sume 15,97 € a v záložni L. F. v sume 84,50 €, a následne kartu odovzdal Y.. J. s PIN kódom, ktorá úverový rámec do sumy 500,- € dočerpala a ani jednu zo splátok poskytnutého úveru neuhradila, čím takto spôsobili spoločnosti P. M. R., C.. R.. J. škodu vo výške 638,68 €;

2/ dňa 9.8.2013 priviezol motorovým vozidlom do F. K. J., ktorého v F. Y. S. V. na sídlisku X. E. naviedol, aby uzatvoril so spoločnosťou P. M. R., C.. R.. J. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí bezúčelového revolvingového úveru vo výške 500,- €, ktorý sa zaviazal splatiť v sume 4% dlžnej sumy mesačne, pričom K. J. pri uzatváraní uvedenej zmluvy nepravdivo na radu U. P. uviedol ako svoj príjem

invalidný dôchodok vo výške 250,- € mesačne, hoci nikdy takýto príjem nemal, po vydaní kreditnej karty túto najprv použil U. P. v ten istý deň na nákupy pre svoju potrebu v záložni L. F. a inde v F. najmenej vo výške 116,50 € a následne kartu odovzdal obvinenému K. J. s PIN kódom, ktorý úverový rámec do sumy 500,- € dočerpал a ani jednu zo splátok poskytnutého úveru neuhradil, čím takto spôsobili poškodenej spoločnosti P. M. R., C.. R.. J. škodu vo výške 656,29 €;

3/ dňa 4.10.2013 priviezol motorovým vozidlom do F. E. E., ktorého v F. Y. S. V. na sídlisku X. E. naviedol, aby uzatvoril so spoločnosťou P. M. R., C.. R.. J. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí bezúčelového revolvingového úveru vo výške 500,- €, ktorý sa zaviazal splatiť v sume 4% dlžnej sumy mesačne, pričom pri uzatváraní uvedenej zmluvy E. E. nepravdivo na radu U. P. uviedol ako svoj príjem dôchodok vo výške 385,- € mesačne, hoci nikdy takýto príjem nemal, po vydaní kreditnej karty túto najprv použil U. P. v ten istý deň na nákupy pre svoju potrebu v P. V. F. v sume 82,87 €, na benzínových čerpadlách S. C. R. Y. F. v sume 44,14 € a v záložni L. F. v sume 135,- € a následne kartu odovzdal obvinenému E. E. s PIN kódom, ktorý úverový rámec do sumy 500,- € dočerpал a z poskytnutého úveru uhradil len sumu 40,58 €, čím takto spôsobili poškodenej spoločnosti P. M. R., C.. R.. J. škodu vo výške 608,18 €;

4/ dňa 9.10.2013 priviezol motorovým vozidlom do F. G. D., ktorého v F. Y. S. V. na sídlisku X. E. naviedol, aby uzatvoril so spoločnosťou P. M. R., C.. R.. J. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí bezúčelového revolvingového úveru vo výške 500,- €, ktorý sa zaviazal splatiť v sume 4% dlžnej sumy mesačne, pričom pri uzatváraní uvedenej zmluvy G. D. nepravdivo na radu U. P. uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti C. V., R.. K.. S., P. X, F. s mesačným príjmom 390,- €, hoci nebol evidovaný u žiadneho zamestnávateľa, pričom po vydaní kreditnej karty túto najprv použil U. P. v ten istý deň na nákupy pre svoju potrebu v záložni L. F. a inde v F. najmenej v sume 165,- € a následne kartu odovzdal obvinenému G. D. s PIN kódom, ktorý úverový rámec do sumy 500,- € dočerpал a ani jednu zo splátok úveru neuhradil, čím takto spôsobili poškodenej spoločnosti P. M. R., C.. R.. J.Š. škodu vo výške 596,03 €;

Za to mu súd podľa § 222 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2 Tr.zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. obžalovaného pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. súd odkázal poškodenú spoločnosť P. M. R., C..R., R. R. V. Č.. XXX, J. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne E.. V. R.. Úvodom podaného odvolania obžalovaný opísal výrokové časti napadnutého rozsudku s tým, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu nepovažuje za zákonné a dôvodné. Obžalovaný poukázal na procesne nesprávny postup vedenia hlavného pojednávania s tým, že toto bolo vykonané v rozpore s ustanovením § 258 a nasl. Tr.por. Takýto záver odôvodnil skutočnosťou, že pri výsluchu obžalovaného boli v pojednávacej miestnosti prítomní aj svedkovia, ktorí ešte v konaní pred súdom neboli vypočutí. Svedkovia boli vypočutí na hlavnom pojednávaní aj za prítomnosti svedkov, ktorí ešte nevypovedali. Takýmto postupom došlo k porušeniu ustanovenia § 261 Tr.por.

Obžalovaný ďalej zvýraznil ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje všeobecné prevenčné povinnosti alebo pravidlá pre obozretné podnikanie. Na základe tohto ustanovenia je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám okrem iného aj na jeho majetku. Prostredníctvom odvolania obžalovaný zvýraznil svoju výpoveď z hlavného pojednávania s tým, že trestného činu, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil. Opomenutie poškodeného je v prípade jeho trestného stíhania evidentné a tento fakticky porušil svoju povinnosť predchádzať a zabrániť škode na svojom majetku. Preto je plne zodpovedný za stav, ktorý vznikol. V posudzovanom prípade sa jedná o súkromnoprávny vzťah, a to aj v zmysle platnej teórie práva. V tejto súvislosti obžalovaný podrobne poukázal na bližšie okolnosti vlastného konania, ktoré podľa jeho názoru nie je trestným činom. Ďalej vyslovil názor, že svojím konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Zároveň zvýraznil záver, že z výpovede zainteresovaných svedkov nevyplýva jeho úmysel spáchať trestný čin. Vo vykonanom trestnom konaní neboli žiadnymi dôkazmi potvrdené skutočnosti uvádzané v obžalobe, t.j. že ako obžalovaný si kupoval veci v konkrétnej hodnote tak, ako to uvádza obžaloba. Naopak z výsledkov vykonaného dokazovania je možné predpokladať, že žiadne nákupy neuskutočňoval. V tejto

súvislosti upriamil pozornosť na výpoveď svedka K. J. C. G. D.. Obžalovaný taktiež spochybnil pravdivosť výpovede svedka E. E., a to pre zistené rozpory v jeho jednotlivých výpovediach ako v prípravnom konaní, tak na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom k tomu, že výpovede jednotlivých svedkov z vedeného trestného stíhania sú rozporné a pochybné, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a zároveň rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, jeho obhajkyňa zotrvala na dôvodoch podaného odvolania a súdu navrhla, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, alternatívne aby mu bol uložený miernejší trest.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania je potrebné zo strany krajského súdu v súvislosti s podaným odvolaním uviesť, že obžalovaný spáchanie stíhaného trestného činu poprel v celom rozsahu. Na svoju obhajobu uviedol v podstate totožné skutočnosti ako tie, ktoré boli obsahom podaného odvolania. Na hlavnom pojednávaní nepoprel, že svedkov Y. J., K. J., E. E. C. G. D.Á. pozná. Tieto osoby ho v mesiaci august až október roku 2013 požiadali, aby ich odviezol do V. Y. F.A.. Zároveň uviedol, že pri tomto odvoze nevedel o ich zámere vybavovať si v Košiciach pôžičky. Pokiaľ boli spomínaní svedkovia v P.T. V., čakal ich v aute. Pokiaľ ho uvedení svedkovia označili ako osobu, ktorá ich naviedla na spáchanie stíhaného trestného činu, nevedel vysvetliť, prečo tak spravili.

Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že obžalovaný bol v predmetnom trestnom stíhaní obžalovaný spoločne s Y. J., K. J., E. E. C. G. D., a to pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. Ostatní spoluobžalovaní boli právoplatne uznaní vinnými z citovaného trestného činu, a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp.zn. 6 T 95/2014 z 27.10.2014.

V trestnom stíhaní bol vypočutý poškodený H. G., ktorý uviedol, že úverové zmluvy v počte štyroch vyhotovení za ich spoločnosť uzatváral pracovník H. Z.. Tento svedok sa vyjadril k okolnostiam uzavretia zmlúv s tým, že pred schválením úverov sú jednotlivé osoby preverované prostredníctvom agentúry R.. Táto agentúra sústreďuje zoznamy neplatičom nebankových inštitúcií a nepravdivosť tvrdení osôb, ktoré uzatvárali zmluvy s ich spoločnosťou, bola zistená až dodatočne. Zároveň uviedol, že zákon o poskytovaní spotrebiteľských úverov im neukladal povinnosť žiadať od klientov doklady svedčiace o ich tvrdeniach ohľadom zamestnania. Takýto postup je potrebný až od termínu 1.9.2015.

Svedkyňa Y. J. vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní s tým, že obžalovaného označila ako osobu, ktorá jej navrhla získanie pôžičky. Na tento účel ju mal zaviesť do mesta F.. Zároveň jej mal obžalovaný oznámiť, aby pred spoločnosťou P. M. uviedla, že je zamestnaná na B. Š. M., čo však nebola pravda. Obžalovaný taktiež manipuloval so získanou sumou z pôžičky a jej odovzdal len platobnú kartu so zostatkom sumy, z ktorej mala nakoniec k dispozícii len 350,- Eur.

Svedok K. J. obžalovaného značil ako za osobu, ktorá ho nahovorila na získanie pôžičky, a to za stavu, že nemal žiaden príjem. Tento svedok uviedol, že podpisoval určité doklady, pričom nepoznal ich obsah a obžalovaný disponoval so získanou finančnou sumou, pričom jemu z tejto zostala len pomerná časť. Obdobne vypovedal v trestnom konaní a na hlavnom pojednávaní aj svedok G. D. C. E. E..

Zo zabezpečených listinných dôkazov je zrejmé, že vyššie uvedené osoby žiadali o poskytnutie úveru, a to na základe úverových zmlúv, ktoré sú v spisovom materiáli žurnalizované na č.l. 138 - 193. Spisový materiál taktiež obsahuje zápisnice o vykonaných rekogníciách a správu zo Sociálnej poisťovne, ako i vyčíslenie spôsobenej škody.

Na základe takto vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný sa stíhaného trestného činu dopustil tak, ako to ustálil súd prvého stupňa. Z trestnej činnosti bol jednoznačne usvedčený výpoveďami zainteresovaných svedkov, resp. spolupáchateľov, ktorí už boli za predmetný trestný čin právoplatne odsúdení. Uvedení svedkovia v stíhaní obžalovaného jednoznačne opísali spôsob spáchania trestného činu s tým, že to bola práve osoba obžalovaného, ktorý ich na protiprávnu činnosť naviedol. Za takejto situácie druhostupňový súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného U. P.. Pokiaľ sa týka bližšieho odôvodnenia takýchto tvrdení, krajský súd odkazuje na podrobné dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal aj výrok napadnutého rozsudku, ktorým mu bol uložený trest. Pri tomto výroku druhostupňový súd zistil, že uložený trest odňatia slobody s nepodmienečným výkonom je vzhľadom na stíhaný trestný čin, ako i osobu páchatela neprimerane prísny. V tejto súvislosti krajský súd odkazuje na znenie ustanovenia § 34 Tr.zák., ktoré upravuje zásady ukladania trestov. V zmysle tohto ustanovenia pri striktnom rešpektovaní jeho jednotlivých častí, druhostupňový súd ustálil, že na osobu obžalovaného je možné pôsobiť aj trestom miernejším, t.j. trestom odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu. Takýto záver je odôvodnený najmä tým, že obžalovaný v minulosti nebol súdne trestaný a v danom prípade trestného stíhania sa jedná o jeho prvé porušenie zákona.

Z tohto dôvodu krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zároveň sa krajskému súdu javila ako primeraná skúšobná doba vo výmere 24 mesiacov. Inak napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ostal nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.